Nápady pro rodiče a všechny, kteří chtějí přimět děti ke čtení

1. Nejdříve se dítě musí naučit udržet pozornost při poslechu textu.

2. Je třeba denně s dítětem procvičovat čtení – nejlépe v zajímavé knize alespoň kousek textu.

3. I když už dítě umí trochu číst, čtěte mu denně aspoň chvilku před spaním. Občas můžete nahradit poslechem audionahrávek, ale osobní kontakt je vždy lepší.

4. Začněte obrázkovými knihami, které mají jen pár vět na stránce. Postupně přecházejte ke knihám, které obsahují stále více textu, a nakonec ke knihám, jež jsou členěny do kapitol, a k románům.

5. Čtete-li knihu poprvé, popovídejte si o ilustraci na obálce. Zeptejte se: „O čem myslíš, že to bude?"

6. V průběhu čtení udržujte zájem čtenářů tím, že se občas zeptáte: "Co myslíš, že se teď stane?"

7. Ve čtení vytrvejte. Jestliže jste se čtením jedné knihy začali a obsah je zajímavý, měli byste v něm pokračovat. Necháváte-li děti čekat mezi čtením tři nebo čtyři dny, nečekejte, že si udrží zájem.

8. Čtěte občas texty, jež jsou nad intelektuální úrovní dítěte, a dejte mu tak prostor k přemýšlení.

9. Obrázkové knihy lze snadno číst skupině dětí i velmi různého věku. Povídkové knihy však představují výzvu. Pokud je věkový rozdíl mezi dětmi vyšší než dva roky, každé z dětí by mohlo mít větší prospěch z individuální četby. To sice vyžaduje více snahy ze strany rodičů, ale tato snaha sklidí úměrný úspěch. Posílíte tím jedinečnost každého z dětí.

10. Jsou-li kapitoly dlouhé nebo nemáte-li dostatek času k dokončení celé kapitoly, najděte napínavé místo, ve kterém přestanete. Nechte děti v očekávání. Klidně vypusťte nebo zkraťte texty, které jsou příliš dlouhé.

11. Při čtení používejte pestré výrazy. Měňte tón hlasu tak, aby odpovídal dialogu. Během napínavé části zpomalte a ztište hlas. Ztišení hlasu na správném místě podnítí zvědavost. Čtěte dostatečně pomalu na to, aby si dítě mohlo představovat a aby si mohlo prohlédnout obrázek.

12. Dodejte knize třetí dimenzi, kdykoli to bude možné. Mějte kupříkladu po ruce misku s nakrájenými jablky, která se mohou jíst, pokud budete číst o jablkách; připravte si dostupné rekvizity, které můžete vhodně použít (hrnky, vařečky, boty, ponožky, listy papíru, ramínko na šaty, plyšáky…).

13. Vytvořte plakát, který zavěsíte tak, aby na něm dítě mohlo sledovat, kolik knih se již přečetlo; obrázky housenek, hadů a vlaků, na nichž každý článek představuje jednu knihu, plní tento účel stejně dobře.

14. Pro méně ochotné čtenáře nebo velmi aktivní děti je často obtížné jen sedět a poslouchat. Papír, křídy a tužky jim dovolují zaměstnat ruce, když poslouchají. (Také si kreslíte, když telefonujete.)

15. Dobrá rada: mějte knihu v pohotovosti pro případ, že budete s dítětem někde dlouho čekat. Kromě toho, že vám pomůže potomka zabavit, vznikne v malé hlavince i užitečná vazba, že knížka je dobrou volbou, když má člověk dlouhou chvíli.

16. Veďte příkladem. Dejte dětem šanci vás vidět, jak si čtete pro potěšení, mimo dobu vašeho čtení nahlas. Podělte se s nimi o své nadšení pro cokoli, co právě čtete.

17. Motivujte starší děti, aby četly mladším, ale ať jde o náhradu za vás jen částečnou, nikoli úplnou. Mějte na paměti: dospělý bývá nakonec vzorem pro dítě.

Budeme rádi, když pošlete své děti do knihovny, i když ještě nemají čtenářský průkaz, číst a prohlížet si mohou na místě a nemusí si nic půjčovat domů. K tomu, aby se dítě stalo čtenářem milínské knihovny, stačí jen vyplnit a podepsat přihlášku (na vyžádání v knihovně nebo na webu) a zaplatit registraci 30 Kč (na 12 měsíců). Pak už je třeba jen dohlížet na to, aby dítě vracelo včas vypůjčené knihy, případně požádat o prodloužení e-mailem, telefonem. (E-mailem chodí automaticky upozornění týden před koncem lhůty.)